

**N:o 93.**

Af herr **N. Wallmark**, om ändrad lydelse af 32 § 2 mom.  
i gällande reglemente för riksbankens förvaltning.

I § 32 mom. 2 af gällande reglemente för riksbankens förvaltning är i afseende på *afbetalnings*-lån stadgadt: »Lånen återbetalas medelst erläggande hvar sjette månad efter utlåningsdagen af en femtedel utaf lånebeloppet jemte upplupen ränta» etc. Berörda afbetalningslån äro redan nu till stor nytta för de personer, som äro mäktiga att fullgöra de bestämda afbetalningarna i rätt tid. Med skäl må man säga, att de äro de bästa för allmogemän, som någon bank utlemnar emot namnsäkerhet, men dubbelt så fördelaktiga skulle de blifva, om tiden för hvarje afbetalning bestämdes till tolf månader i stället för sex. Då riksbanken är den bästa om icke den enda regulatorn jemväl för de enskilda bankernas lånevilkor, vore det, äfven ur den synpunkten sedt, för befolkningen i allmänhet en mycket beaktansvärd och nyttig sak, om riksbanken tillmötesginge ännu ett steg genom att förlänga amorteringstiden för merbemälda lån. Med undantag af nämnda lån utlemnas ej i regel af någon bank lån på längre återbetalningstid än 6 månader. Då nu äfven afbetalningslånen skola amorteras hvar sjette månad, faller det af sig sjelft, att låntagare, äfven med bästa vilja, hafva svårt, ja vid inträffande kriser stå redlösa, för honorerandet af sina förbindelser. De många lagsökningarna med ty åtföljande exekutiva auktioner som förekomma äro derpå ojäfaktiga vittnesbörd.

På grund af dessa skäl och med fäst afseende på den nu rådande tryckta penningställningen i landet, vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen måtte besluta

att ändra 32 § 2 mom. i gällande reglemente för riksbankens förvaltning så, att momentet erhåller följande ändrade lydelse:

Lånen återbetalas medelst erläggande hvar *tolfte* månad etc. (lika med nuvarande lydelse).

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm i januari 1895.

*Nils Wallmark.*

---

### **N:o 94.**

Af herr **O. Erickson** i Bjersby m. fl., om *ändrade tullsatsers å malen och omalen spanmål.*

Då 1892 års Riksdag af allbekanta skäl ansåg sig böra nedsätta tullsatserna å malen och omalen spanmål, voro nog de flesta ense derom, att denna nedsättning endast skulle vara tillfällig, och att tullsatserna genast åter borde höjas, då nedgång i spanmålsprisen gjorde det nödvändigt. Oaktadt oerhörda prisfall å alla jordbruksprodukter, har emellertid den vidtagna sänkningen af jordbrukstullarne hotat att blifva beständig till stor skada för jordbruket. Rågen, som på Stockholms börs den 1 september 1891 noterades 19,50 à 20 kr. pr 100 kilogram (rysk vara kr. 21,00), hade redan på hösten samma år fallit något i pris, ända ned